

[Indenrigsministeren.]

ødelagt alt Byggeri her i Landet. Jeg vil bede det ærede Medlem om ikke at forveksle Partierne herinde med Hensyn til deres Formaal og deres Politik. Det er jo ikke den nuværende Regerings Partier, nej, det er Venstre, der ønsker, at Valutapolitikken skal dirigeres og Valutasituationen skal klares gennem Kreditindskrænkningspolitik, gennem Bankernes Politik i det hele taget. Det var dette, der var Grundlaget for Ventres Politik før 1924, i hvert Fald fra 1922 til 1924, og det var dette, der førte med sig, ikke en Diskonto paa 4, som vi har nu, men en Diskonto næsten hele denne Tid, saa vidt jeg husker, paa 7. Og det er ogsaa klart, at hvis den gældende Valutaordning ikke havde været, saa havde vi selvfølgelig i den vanskelige Periode fra Efteraaret 1936 og hen i 1937 ikke her i Danmark kunnet nøjes med en Diskonto paa 4, men saa havde vi faaet en Diskonto, der utvivlsomt var kommet op paa 6—7.

Det ærede Medlem kom dernæst med en Bemærkning, der ogsaa afslører en mærkelig Maade at behandle saglige Problemer paa, en Bemærkning, der gik ud paa, at Regeringen ønskede jo Rentesænkning, og nu havde Regeringen Flertallet i begge Ting, hvorfor gennemførte den saa ikke Rentesænkning? Jeg begriber ikke, at man kan behandle disse verdensøkonomiske Spørgsmaal paa den Maade, som om det blot var Spørgsmaal om at flytte et Flertal i et Ting, saa kan enhver Rente sættes! Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby var inde paa noget lignende, idet det ærede Medlem sagde, at jeg havde sagt i sin Tid, at et Land kunde alene bestemme Rentens Højde. (Afbrydelse af *Kristen Amby*). Jo, det sagde det ærede Medlem, det ærede Medlem mente det maaske ikke. Men jeg vil dog, inden der danner sig en Myte paa dette Omraade, tilbagevise dette. En saadan Udtalelse fra min Side vil det ærede Medlem ikke kunne finde noget Sted. Men hvad jeg har gjort opmærksom paa — og det er en Opfattelse, jeg har den Dag i Dag —, det er det, at Staten gennem sin Politik, og selvfølgelig særlig naar man lever i et lukket Marked, er i Stand til at øve Indflydelse paa Rentens Højde. Naar der er Pengerigelighed, naar Bevægelsen i Verden gaar i Retning af lavere Rentesatser, saa er Staten gennem sin Politik selvfølgelig i Stand til at fremme denne Tendens, og omvendt, naar det som i Tiden siden 1936 gik i modsat Retning, saa er Staten i Stand til at modvirke en Tendens i den Retning.

Det er det bl. a., der gøres her i Danmark gennem en kombineret Nationalbanks- og Valutaordningspolitik.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at den uheldige Indflydelse, som Rygter om Renteskat eller Skat af lignende Art maatte have paa Obligationskurserne, tror jeg roligt vi kan sige skyldes alle de Rygter, der sættes i Omløb af dem, der har Interesse deri. I de Realiteter, der ligger bag ved en saadan eventuelt kommende Skat, ligger der ikke noget, som kan medføre, at Obligationskurserne skulde komme til at staa lavere.

I øvrigt vil jeg, da man netop taler om Kreditindskrænkningspolitikken siden 1936, henvise til, at de lettere Forhold paa det danske Pengemarked som Følge af de lettere Valutaforhold allerede har ført med sig, at Obligationskurserne i Januar 1938 ligger paa samme Niveau, som de gjorde i Januar 1936.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby. Jeg maa sige, at jeg var glad for den Tale, det ærede Medlem holdt. Allerede den Devis, der sættes over Talen, da det ærede Medlem begyndte, at dette Bolig- og Byggespørgsmaal var et alment folkeligt Spørgsmaal, viser efter min Mening, i hvilken Grad det ærede Medlem forstaar og er optaget af dette, at det, vi behandler her, er selve Spørgsmaalet om at skabe gode Rammer om saa og saa mange Tusinde danske Hjem. Og det, det ærede Medlem gav Udtryk for, var dette: Dette Spørgsmaals Løsning kan man ikke lade være afhængigt alene af den Profit, der til de forskellige Tider er forbundet med at skabe Rammerne om disse Hjem; det er, som det ærede Medlem meget rigtigt udtrykte det, et selvstændigt Formaal for Politikken, det her drejer sig om. Og det ærede Medlem føjede til: Uden Indsats fra det offentlige kan Boligspørgsmaalet ikke løses rationelt. Det er fuldkommen rigtigt. Det var jo — jeg vil ikke sige Haan mod, men næsten en Tilsidesættelse af det, man ellers hæver til Skyerne: det private Initiativ. Nej, det kan ikke løses rationelt uden Indsats fra det offentlige. Det var en meget betydningsfuld Tale, det ærede Medlem holdt, med den har han placeret sit Parti paa en Maade, som vil drage meget betydelige Konsekvenser efter sig.

Det ærede Medlem sagde, at det afgørende for ham og hans Parti var dernæst, efter at han havde frigjort sig for gamle Fordomme paa dette Omraade, hvilken